

**Συνάντηση του Συμβουλίου Ευρωπαϊκών Εκκλησιών με το
Συμβούλιο Ευρωπαϊκών Συνόδων Επισκόπων (CCEE):
ΨΗΦΙΑΚΕΣ ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ ; Προκλήσεις για την Κήρυξη του
Ευαγγελίου σήμερα**

Από 17-19 Νοεμβρίου πραγματοποιήθηκε στο Αννόβερο της Γερμανίας και κατόπιν προσκλήσεως της Ευαγγελικής Εκκλησίας της Γερμανίας (EKD) η ετήσια Συνεδρίαση της Κοινής Επιτροπής CEC-CCEE (Συμβούλιο των Ευρωπαϊκών Εκκλησιών- Συμβούλιο των Ευρωπαϊκών Επισκοπικών Συνόδων).

Κύριο θέμα της Συνεδρίασης ήταν *Η διάδοση του Ευαγγελίου στη σημερινή Ευρώπη* και έγιναν παρουσιάσεις στα τρία βασικά υποθέματα: 1) η επικοινωνία στη σημερινή Ευρώπη, 2) χριστιανική επικοινωνία και προώθηση της απήχησης της χριστιανικής πίστης σήμερα και 3) χριστιανική επικοινωνία και οικοδόμηση της κοινωνίας.

Οι διαδικασίες περιελάμβαναν και εκθέσεις για τις δραστηριότητες του CEC και του CCEE.

Επίσης παρουσιάσθηκαν στους εκπροσώπους του CCEE τα μέλη της νέας Μικτής Επιτροπής του CEC, εκλεγέντα μετά την τελευταία Συνάντηση του νέου Διοικητικού Επιτελείου (Governing Board) του CEC το 2013 στη Γενεύη.

Εκ μέρους της Εκκλησίας της Ελλάδος συμμετέσχε ο Αρχιμανδρίτης Ιγνάτιος Σωτηριάδης, Γραμματέας της Συνοδικής Επιτροπής Διορθοδόξων και Διαχριστιανικών Σχέσεων.

Κατά το πέρας της συνεδριάσεώς των οι συμμετασχόντες ενέκριναν το κάτωθι μήνυμα:

Στο τέλος της Συνεδρίασης εγκρίθηκε το ακόλουθο Μήνυμα:

Εν έτει 2014, η Ευρώπη και αι εν αυτή Εκκλησίαι ευρίσκονται εν τη μοναδική θέσει να στοχάζωνται επί μιας ιστορίας συντεθείσης υπό αφηγήσεων διχασμού και καταλλαγής, αναταραχής και θεραπείας. Στρεφόμεθα από κοινού προς την 100^{ην} επέτειον της ενάρξεως του Πρώτου Παγκοσμίου Πολέμου και την 25^{ην} επέτειον της πτώσεως του τείχους του Βερολίνου. Υπό την βαρείαν σκιάν εκείνων των διχαστικών εποχών, αναμνησκόμεθα της ανθρωπίνης ικανότητας προς καταστροφήν, φόνους και απομάκρυνσιν εκ της χάριτος και του καλού.

Σήμερον, συνερχομένων ημών εν Αννοβέρω, οι Χριστιανοί εκ πασών των ομολογιακών και πολιτισμικών παραδόσεων της Ευρώπης δεσμεύονται εκ νέου εις την βίωσιν ιστοριών ελπίδος και καταλλαγής. Στρεφόμεθα προς τας στιγμάς εκείνας του κοινού ημών παρελθόντος ώστε να ήμεθα εις θέσιν να φέρωμε σήμερον την βασιλείαν της δικαιοσύνης και του ελέους του Θεού. Κατά τον καιρόν τούτον τον ήδη και ούπω, CEC και CCEE μαρτυρούν την ανάγκην διά το συμφιλιωτικόν πνεύμα του Θεού εντός ενός διχασμένου κόσμου. Εντός ενός

κόσμου όπου επικρατούν αι συρράξεις, αίρομεν τους διχασμούς της ανθρωπότητας προς τον Θεόν διά του Σταυρού του Χριστού. Ουκρανία και Μέση Ανατολή προκαλούν ιδιαιτέραν ανησυχίαν κατ' αυτάς.

- *Εν τη συνεχιζομένη συγκρούσει εν Ουκρανία, η οποία παραμένει εξέχουσα είδησις εις τα ενημερωτικά δελτία, επαναδεσμευόμεθα εις την έκκλησιν του Παλμωδού «ζήτησον ειρήνην και δίωξον αυτήν». Δεόμεθα υπέρ των θυμάτων της βίας και υπέρ των πενθούντων απώλειαν ζωής και ασφαλείας, όπως απολαύσωσι της παρά Θεού παραμυθίας και του τερματισμού των συγκρούσεων. Δεόμεθα υπέρ εκείνων οι οποίοι παραμένουσι σιωπηλοί ή εστερημένοι της δυνάμεως να ομιλήσωσι, όπως κινηθώσι προς την κατεύθυνσιν της αλληλεγγύης.*

- *Εν Μέση Ανατολή, λίκνω της χριστιανικής ημών πίστεως, η παγκόσμιος κοινότης καθίσταται μάρτυς άνευ προηγουμένου εκδηλώσεων βίας και ιδεολογίας των άκρων. Φόνοι αδιακρίτως, διωγμοί Χριστιανών ως και λοιπών μειονοτήτων, παρεμπόδισις της βοήθειας και ανείπωτον χάος αποτελούν τα χαρακτηριστικά της ζωής εντός μεγάλων τμημάτων της Συρίας και του Ιράκ. Τα ανθρώπινα δίκαια είναι απαραβίαστα και η βία απαράδεκτος. Η ειρήνη δεν είναι δυνατόν να επιτευχθή εάν δεν δοθή τέλος εις το παγκόσμιον εμπόριον όπλων. Καταδικάζομεν την οικειοποίησιν της θρησκείας προς δικαιολόγησιν εκχύσεως ανθρωπίνου αίματος εντός του κάλλους της κτίσεως του Θεού, ιδίως κατά την έκφρασιν ταύτης εντός του αποκαλουμένου Ισλαμικού Κράτους. Δεόμεθα υπέρ εκείνων οι οποίοι στρέψουσι όπλα εναντίον των αδελφών αυτών, όπως μετατρέψουσι τα ξίφη αυτών εις υνία.*

Εντός ταύτης της Μικτής Επιτροπής, επιζητούμεν να ήμεθα φάρος διά τας εν Ευρώπη Εκκλησίας και πέραν αυτών. Αγωνιζόμεθα διά την καταλλαγήν και εργαζόμεθα διά την ενότητα εν μέσω του διχασμού εντός της Εκκλησίας. Εντός των λόγων τούτων ειρήνης τους οποίους πάντες συμμαριζόμεθα, ως και μιας κοινής εκκλήσεως διά δικαιοσύνην, αναμνησκόμεθα του Ευαγγελίου του Χριστού ως Ευαγγελίου καταλλαγής διακηρυκτέου υπό πάντων.

Στοχαζόμενοι από κοινού εν ταις συνεδρίασις ημών επί των επιδράσεων ως εκ της επικοινωνήσεως της χριστιανικής πίστεως, σημειώνομεν πέντε επανερχόμενα θέματα :

1) *Η ένταξις εντός του ψηφιακού κόσμου δεν αποτελεί επιλογήν αλλά πραγματικότητα και περιβάλλον της αποστολής της Εκκλησίας. Η Εκκλησία ως σημείον και παρουσία της ενότητος της ανθρωπότητας πρέπει να είναι εκεί όπου είναι οι άνθρωποι και εντός των ψηφιακών χώρων και παντός μέσου κοινωνικής δικτυώσεως υφίσταται πραγματική πείνα δι' αυθεντικάς εκφράσεις του ευαγγελικού μηνύματος.*

2) *Ο Ιησούς Χριστός και Θεού Λόγος είναι το πρότυπον πάσης ημών επικοινωνίας, ακόμη και εισερχομένων εις ανοίκεια και αχαρτογράφητα εδάφη. Είναι ο σωτήρ και ο οδηγός ημών και μας υπενθυμίζει ότι τα ανθρώπινα όντα είναι πλέον τι ή το άθροισμα των ψηφιακών ημών αποτυπωμάτων.*

3) *Έχομε βιώσει τον πλούτον της πείρας των Εκκλησιών και το βάθος της*

ημετέρας διακρίσεως. Επιδιώκομεν όπως καλλιεργήσωμεν τον διάλογον και το πνεύμα κοινότητος εν πάσαις ταις προσπάθειαις ημών ώστε να κατανοήσωμεν πώς να επικοινωνώμεν και να βιώμεν βέλτιον την χριστιανικήν πίστιν.

4) Αι εξελισσόμεναι τεχνολογίαι παρουσιάζουσι προκλήσεις διά την Εκκλησίαν και την μαρτυρίαν Αυτής εν τω κόσμω. Πολλοί ευρίσκονται εν καταστάσει ανησυχίας λόγω της ακαταλλήλου και ευτελούς χρήσεως του Διαδικτύου και των ψηφιακών τεχνολογιών. Υφίστανται σοβαράι ανθρωπολογικαί, πνευματικά, θεολογικά και δεοντολογικά προκλήσεις αι οποίαι χρήζουν αντιμετώπισεως υπό της Εκκλησίας προς ευδοκίμησιν της ανθρωπότητος.

5) Η εκπαίδευσις διά την ζείδωρον και απελευθερωτικήν χρήσιν των τεχνολογιών τούτων συνιστά προτεραιότητα διά την Εκκλησίαν. Πρόκειται περί τεραστίας ευκαιρίας διά δημιουργίαν και τροφοδότησιν της κοινότητος, ως και διά μαρτυρίαν εν Χριστώ ζωής.

Ακόμη και αντιμετώποι προς νέους τρόπους προσευχής, σκέψεως και τελέσεως των της χριστιανικής ημών πίστεως, επιγραμματικώς και αλλαχού, ανακαλούμεν τους παλαιούς λόγους και τας ιεράς παραδόσεις τα οποία καθοδηγούν την ύπαρξιν και τας πράξεις ημών: «εγώ το Α και το Ω, ο πρώτος και ο έσχατος, αρχή και τέλος» (Αποκάλυψις 22:13).

Η Συνεδρίαση έκλεισε με συνάντηση των εκπροσώπων των διαφόρων Εκκλησιών με στελέχη της Ευαγγελικής Εκκλησίας της Γερμανίας (EKD) και της Εκκλησίας του Κρατιδίου του Αννοβέρου.